

เรื่อง พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ หรือไม่

๑. ความเป็นมาและข้อเท็จจริงโดยสรุป

ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี (นายเกษม จันทรน้อย ที่ ๑ และนายเกรียง วิศิษฐ์สรอรรถ ที่ ๒) ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๐๙/๒๕๕๒ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นฟ้องนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และคณะอนุกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต่อศาลปกครองกลางว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๓ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้รับการคัดเลือกเป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงขอให้ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนประกาศต่าง ๆ เกี่ยวกับการสรรหาและระงับมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงนามรับรองตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ส่งผลการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๓ เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งรับคำฟ้องไว้พิจารณาแล้ว ต่อมาผู้ฟ้องคดีทั้งสองขอให้ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ มาตรา ๒๗/๑ และมาตรา ๒๗/๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕๘ และมาตรา ๒๕๙ วรรคสี่ หรือไม่

ศาลปกครองกลางเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ ในส่วนที่บัญญัติให้ประธานคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาจากประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาจากปลัดกระทรวงทุกกระทรวงซึ่งคัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คนเป็นกรรมการ ซึ่งบุคคลดังกล่าวอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี การที่บุคคลดังกล่าวเป็นกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ย่อมเป็นผู้แทนของฝ่ายบริหารที่เข้ามามีอำนาจในการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำให้การสรรหาเป็นไปโดยไม่มีความเป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ ที่มุ่งหมายให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีความเป็นอิสระเช่นเดียวกันกับองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ อีกทั้งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษา

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๒๗/๑ วรรคสาม และมาตรา ๒๗/๒ เป็นบทบัญญัติให้นายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นฝ่ายบริหารเข้ามากำกับดูแลสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ วรรคสี่ และมาตรา ๒๙๙ วรรคสี่ เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ศาลปกครองกลางจำเป็นต้องใช้บังคับในคดีนี้ อีกทั้งยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ศาลปกครองกลางจึงส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีทั้งสองมายังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

๒. ประเด็นเบื้องต้น

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องแล้วเห็นว่า คำร้องนี้มีประเด็นโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ มาตรา ๒๗/๑ และมาตรา ๒๗/๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕๘ และมาตรา ๒๙๙ วรรคสี่ หรือไม่ ซึ่งศาลปกครองกลางจะต้องใช้บทบัญญัตินี้ดังกล่าวบังคับแก่คดีและยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับบทบัญญัตินี้มาก่อน กรณีจึงต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๓) ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย

๓. ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ในระหว่างการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งเพิกถอนระงับยกเลิกและมีคำสั่งผูกฉันทันครองชั่วคราว โดยห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งเลขาธิการสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ หรือใช้มาตรการอื่นตามที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นสมควร ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า การส่งคำร้องเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยในกรณีนี้ คู่ความในคดีไม่อาจยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ และการสั่งบังคับใช้วิธีการชั่วคราวเป็นอำนาจของศาลปกครองกลางที่ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องดังกล่าว

มีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ประเด็นที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณากรณีพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๒๗/๑ และมาตรา ๒๗/๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕๘ และมาตรา ๒๙๙ วรรคสี่หรือไม่ นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๒๗/๑ และมาตรา ๒๗/๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้มีฐานะเป็นกรมอยู่ในบังคับบัญชา

ของนายกรัฐมนตรี และให้ประธานสภาที่มีอำนาจกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และวางระเบียบการปฏิบัติงานของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวกับภารกิจที่จะต้องปฏิบัติงานให้กับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ หากสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของประธานสภาที่สั่งการโดยชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวหรือกรณีอื่นที่เป็นอุปสรรคในการบริหารงานที่เกี่ยวกับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประธานสภาอาจแจ้งให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการแก้ไขปัญหาตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้ บทบัญญัติดังกล่าวเป็นการกำหนดสถานะทางกฎหมายของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และอำนาจหน้าที่ของประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเท่านั้น มิได้เกี่ยวกับการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอันเป็นมูลเหตุของคำโต้แย้งแต่อย่างใด จึงไม่จำต้องวินิจฉัยในประเด็นดังกล่าว

ส่วนประเด็นที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณากรณีพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๙๙ วรรคสี่ หรือไม่ นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ ว่าด้วยบททั่วไป ซึ่งบัญญัติว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้ บทบัญญัติมาตรานี้ของรัฐธรรมนูญมิได้กำหนดอำนาจหน้าที่หรือรับรองสิทธิเสรีภาพในเรื่องใด ๆ เป็นแต่เพียงการกำหนดสถานะความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ ที่ไม่ว่าจะมีบทบัญญัติของกฎหมายใดมาขัดหรือแย้งได้ หากจะมีการโต้แย้งว่าบทบัญญัติของกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จะต้องโต้แย้งว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราอื่น เพื่อให้มีเหตุอันจะยังให้เกิดผลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และนำไปสู่การพิจารณาวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญต่อไป จึงไม่ใช่กรณีที่พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ได้ ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๙ วรรคสี่ เป็นบทเฉพาะกาลซึ่งบัญญัติให้บุคคลตามมาตรา ๖ นี้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญต่อไป จนกว่าจะมีการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญขึ้นใช้บังคับ เว้นแต่บทบัญญัติใดขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญให้ใช้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแทน ซึ่ง “บุคคลตามมาตรา ๖” ในกรณีนี้หมายถึงสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ การที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เป็นบทเฉพาะกาลเช่นนี้ เป็นไปตามหลักการทั่วไปของการตรากฎหมายที่มีความจำเป็นต้องใช้บังคับกฎหมายอย่างต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างของการบังคับใช้กฎหมาย จึงไม่ใช่กรณีที่พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๙ วรรคสี่ ได้เช่นกัน

ศาลรัฐธรรมนูญกำหนดประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑๑ ว่าด้วยองค์การตามรัฐธรรมนูญ ส่วนที่ ๒ องค์การอื่นตามรัฐธรรมนูญ โดยวรรคหนึ่ง บัญญัติว่า สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง วรรคสอง บัญญัติว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติต้องให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้ วรรคสาม บัญญัติว่า องค์ประกอบ ที่มา อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ และวรรคสี่ บัญญัติว่าให้มีสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรานี้มีเจตนารมณ์ให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นองค์การอื่นตามรัฐธรรมนูญที่มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคมและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และให้มีสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหน่วยงานอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ตามที่กฎหมายบัญญัติ

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๘๙ และเป็นกฎหมายที่กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและจัดตั้งสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำหรับพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ ว่าด้วยสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่กำหนดการได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้มีคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน ๒๑ คน ขึ้นเพื่อทำหน้าที่พิจารณาสรรหาสมาชิก กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการสรรหา วิธีการตรวจสอบคุณสมบัติ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิก คณะกรรมการสรรหาดังกล่าวประกอบด้วย ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นประธาน ปลัดกระทรวงทุกกระทรวงซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสามคน อธิการบดีของสถาบันราชภัฏและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน ผู้แทนสถาบันภาคการผลิตจำนวนสี่คน ผู้แทนสหภาพแรงงานซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินการโดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกันจำนวนสี่คน ผู้แทนสื่อมวลชนในกิจการด้านหนังสือพิมพ์ ด้านวิทยุกระจายเสียง และด้านวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเลือกกันเองกิจการละหนึ่งคน รวมเป็นสามคน เห็นได้ว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาดังกล่าว

ได้มีระบบการคัดกรองบุคคลที่เข้ามาเป็นกรรมการสรรหาอย่างเป็นอิสระแก่กัน ทั้งให้ผู้ที่มาจากหลายภาคส่วน เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการที่จะกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ให้สามารถสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคมในมิติต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่แนวทางการแก้ไขได้อย่างเป็นรูปธรรม อันเป็นอำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้เพิ่มขึ้นตามมาตรา ๒๕๘ โดยตรง และถึงแม้ว่ากรรมการสรรหามีบุคคลซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีรวมอยู่ด้วย แต่กรรมการสรรหาที่เป็นผู้แทนภาคส่วนอื่น ๆ มีสัดส่วนที่มากกว่า ทำให้กรรมการสรรหาซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีไม่อาจลงมติชี้ขาดให้คณะกรรมการสรรหาปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามความประสงค์ได้ คณะกรรมการสรรหาจึงมีความเป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร ส่วนสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ได้รับการสรรหาอันประกอบกันเป็นสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติย่อมมีสถานะเป็นองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญที่มีความเป็นอิสระ บทบัญญัติมาตรา ๖ ดังกล่าว จึงไม่กระทบต่อความเป็นอิสระของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘

๔. ผลคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๘

องค์คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ นายจรัญ ภักดีธนากุล นายจรูญ อินทจาร นายเฉลิมพล เอกอรุ นายชัช ชลวร นายนุรักษ์ มาประณีต นายบุญส่ง กุลบุปผา นายสุพจน์ ไข่มุกด์ และนายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๘๖ ก วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน

นายอดิเทพ อูยยะพัฒน์

นางจริยา อัครวิทย์ ผอ.กค.๗

นายพิมล ธรรมพิทักษ์พงษ์ ผู้เชี่ยวชาญฯ

ย่อโดย นายอดิเทพ อูยยะพัฒน์

เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ ๘๖